

Virtualna osobnost: lažni identitet ili pravo ja?

Naša osobnost odraz je nas samih - našeg ponašanja, izgleda, stavova, ambicija, želja... A svi mi se, dakako, po nečemu međusobno razlikujemo. Međutim, što u trenutku kada shvatimo da imamo dva lica - ono koje pokazujemo u realnom svijetu i ono kojim se predstavljamo u virtualnom svijetu? I - koje je od ta dva lica ono pravo?

Svi mi gradimo sebe, svoj identitet, mijenjamo se, učimo, ali i prilagođavamo kada je to potrebno. To je notorna činjenica. Ipak, nezamislivo brz rast i širenje društvenih mreža kao komunikacijskih kanala dovodi zapravo do sve „glasnijeg“ pitanja - jesmo li mi stvarno onakvi kakvima se predstavljamo na virtualnim zajednicama, posebno na Facebooku? Društvene mreže dovode do komuniciranja s nezamislivo velikim brojem ljudi, do novih spoznaja, brendiranja samoga sebe, širenja kontakata i slično. To je u svakom slučaju pozitivno. Međutim, zanimljiva je činjenica kako je stvarnost katkada potpuno drugačija. Ima onih koji se preko Fejsa čine vrlo komunikativnima i otvorenima - obožavaju voditi rasprave, lajkati, komentirati, stavljati razne (ponekad i neprimjerene) slike - a gle ono, u kontaktu eye to eyene znaju pisnuti ni tri čiste! Ili pak sasvim obrnuto. Do toga nas je dovela moć Interneta i socijalnih premrežavanja.

Ljudi pomalo zaboravljaju komunicirati, govoriti i družiti se. Ali, najžalosnija je činjenica da je to postalo sasvim normalno. Danas je „lud“ i „čudan“ onaj tko nema e-mail, Facebook, Twitter, Skype i sva ostala čuda tehnologije. Ma da, ima sve to i dobrih strana. Bez problema možeš stupiti u kontakt s osobama koje godinama nisi vidio, dogovarati sastanke i kavice (pa nešto i uštedjeti na mobitelu), saznati tko se vjenčao, dobio djecu, tko gdje radi, tko što sluša i voli... I više zapravo ni ne možeš imati izlike zašto se nekome nisi javio. I sve je to ok dokle god u svijetu ove čudesne tehnologije, koja nam je većini toliko bliska, a sve će više i više napredovati, ne zaboravimo biti ono što jesmo! Najgore je stvarati o sebi sliku dvostruke ličnosti. Sami odlučujemo koliko toga i što želimo dijeliti s drugima i koliko drugi moraju znati o nama, pa tako i za to sami snosimo posljedice - kakve god bile. Isto kao i sa stvarnim životom. U svakom slučaju, najvažnije je ostati dosljedan samome sebi, znati što želimo i kakvi smo. Nema ljepšega kada zaista upoznaš pravog sebe, stojiš iza svojih riječi i djela, ali i uvažavaš i prihvaćaš svoje nedostatke i slabosti. Kad dosegne tu razinu, neće je pokvariti ni narušiti bezbrojne moderne tehnologije jer ćemo ići u korak

s njima, a sačuvati sebe.